

1892-08-19

þÿ ‘ ¾ ¹ ì Ä ¹ ¼ µ ° µ £ Å ½ Ä ¬ ° Ä ± .

þÿ • Á µ Å ½ . Ä ¹ ° ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8686>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμια
Παερσ ✓
Επιηποια

Ἀξιότιμο κύριε Συντάκτα.

Παρακαλείσθε ὅπως καταχωρήσετε ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας τὰ ἀκόλουθα.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 595 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας ἀνέγνω διατριβὴν τινὰ ἐκ Πάφου, ἀνευ ἡμερομηνίας, καταπτομένην τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ὅτι δῆθεν αὐτὴ ὑπέκρινε εἰς εἰσπλήσεις τινῶν ἐχόντων ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ προσωπικὰ πάθη διατήρησε τὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ Μοναστηρίου ἁγίου Νεοφύτου.

Ἄν ὁ ἀρθρογράφος δὲν ἦτο Πάφιος, οὐδόλως θὰ ἐγχείριζοτο ἀπάντησις, ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς αὐτὸς ὑποσημαίνεται εἶναι Παφίος καὶ δὲν εἴπρεπεν ἐν γνώσει νὰ διαστρέψῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ὡς γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ φίλος διατριβογράφος ἀπὸ τινος χρόνου διεδίδοντο μομφαὶ κατὰ τοῦ Ἡγουμένου ὅσον ἄραρον εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων τοῦ εἰρημίνου Μοναστηρίου. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μανθανούσα ταύτας ἐθεώρησε καθήκον τῆς (ὅτι ὑπαρτεταί εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἡ εἰρημίνου Μονῆς) νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἡγουμένου, ὅπως μὴ δίδωνται ἀτομικὰ κτήματα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἡγουμένος μακρὰν προσοχὴν εἶδεν εἰς τὰς ἐγγράφους καὶ πνευματικὰ συμβουλὰς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐξηκούσθαι τὴν πλημμελῆ διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Μονῆς τῇ ὕδαρξια τοῦ κληδεύοντος, ἤλθεν εἰς τὴν σιδηρὰν ἀνάγκην ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ προσκλήσῃ ἐν Λευκωσίᾳ τὸν Ἡγουμένον, πρὸς ὃν πατερικῶς καὶ νοθετικῶς παρεδόκε κανονισμὸν, συμφώνως πρὸς τὸν ὑποῖον νὰ διακυβερνᾷ τὴν Μονὴν. Ὁ δὲ Ἡγουμένος λαθὼν τὸν κανονισμὸν μετ' ἑνὸς τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς ἀπέληθεν εἰς τὰ ἴδια χωρὶς ν' ἀνοίξῃ σχεδὸν τὸν Κανονισμὸν ἐξακολουθῶν τὴν προτέραν πλημμελῆ διαχείρισιν τοῦτο περιήλθεν εἰς γνώσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἧς ἐγράψε καὶ πάλιν τὰ δίδοντα, ἀλλὰ σύντομα ἐστίασε καὶ τὸν ἀνώτερον τῶν ὕδαρξια καλλήλων τῆς, ὅστις ἐξετίκασε καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι τῇ εἰσπλήσει τινῶν προσφιλῶν τοῦ Ἡγουμένου δὲν ἐφημεροσθῆ ὁ Κανονισμὸς, ἠναγκάσθη τὸν τε Ἡγουμένον καὶ τοὺς πατέρας νὰ ὑπογράψωσιν αὐτοῦ τὴν ἐξαρχομῆν, ὅστις οὐδὲν ἄλλο διεκλυέτο εἰμὴ τὴν μετατροπὴν τῆς ἀπολύτου μοναρχικῆς διαχείρισεως εἰς δημοκρατικὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἡγουμένου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐκτετατὴ ἐξαρχομῆν τοῦ κανονισμοῦ ἐβλάπτε καιρῶς τὸν κληδεύοντα τοῦ Ἡγουμένου, τὴν συντηρούμενον μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς Μονῆς, ὡς πολλοὶ διακρίνονται, καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας αὐτὸς τε καὶ ὁ ἐπιτηκῆεις ἐκ τῶν Πατέρων διὰ τὴν διαγωγὴν του κινουσι πάντα λιθὸν ἐναντίον τῶν λοιπῶν Πατέρων, ὅπως ἀνατρέψωσι τὴν ἐν ἐνεργείᾳ διαχείρισιν καὶ ἀπαντρέψωσι τὸ πρῶτον καθεστῶς. Ἀλλὰ μὲτην κοπιῶσι.

Τοσαῦτα εἰς ἀπάντησιν τοῦ φίλου ἐκ Πάφου ἀρθρογράφου αἰσὶς φρονίμοις ὀλίγοις.

Λευκωσίᾳ τῆς 28 Ἰουλίου 92.

Κύπριος.

Αλήθεια
7/19/8/1892